

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 489

гр. Варна, 10.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя ИВ.П.а
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело № 20213000500512 по описа за 2021 година

намира следното:

Настоящото производство е образувано по въззивна жалба вх. № 261195/29.01.21г., допълнена с уточняваща молба вх. № 261606/08.02.21г., подадени от Б.Н.Л. от гр. София чрез адв. Д. Д. от АК-Варна, против решение № 260711/30.12.20г. по гр. д. № 605/20г. на ОС-Варна, **в частта му**, с която по иска на И.Г. В.-К. от гр. Добрич против Б.Н.Л. от гр. София е унищожено саморъчно завещание от 12.08.16г. на В.И.А., ЕГН *****, б. ж. на гр. Варна, починала на 07.12.19г., обявено с протокол за обявяване на саморъчно завещание от 06.01.20г. на нотариус В.П., рег. № 205 на НК, район на действие – ВРС, с което В.И.А. е завещала на Б.Н.Л. собствеността върху цялото си движимо и недвижимо имущество, което ще остане след смъртта □, тъй като завещателката към момента на съставянето му не е била способна да завещава, на осн. чл. 43, ал. 1, б. „а“ от ЗН. Изложени са подробни съображения за недопустимост, евентуално за незаконосъобразност на решението в обжалваната му част. Счита се, че за ищцата не е налице правен интерес от предявения иск по чл. 43, ал. 1, б. „а“ от ЗН, тъй като макар и същата да е законен наследник на завещателката, то по делото са налице данни за наличието на предходно съставено завещание през м. 02.2010г., което е в полза на друго лице – също извън кръга на законните наследници, какъвто е и настоящият ответник. Поради това и ако второто завещание от 12.08.16г. бъде унищожено, както претендира ищцата, то на осн. чл. 38 вр. чл.

39 от ЗН и при липсата на изрична отмяна на предходното завещание от 2010г., то именно последното ще е запазило действието си. Това положение не се променя и след сключването на 06.04.11г. на договор за издръжка и гледане (с който е прехвърлена собствеността върху апартмана в гр. Варна), както и след постановеното неприсъствено решение № 1667/28.12.16г. по гр.д. № 1880/16г. на ВОС, с което е бил развален посоченият алеаторен договор (тъй като завещателката В.А. към м. 08.16г., когато е предприела и действията по подаване на исковата молба по гр.д. № 1880/16г. на ВОС, също не е била способна да извършва валидни правни действия). Поради това се счита, че на осн. чл. 269 от ГПК въззивният съд е длъжен служебно да изследва въпросите за допустимостта на обжалваното решение, преценено по критерия правен интерес с оглед очертаната по-горе „нормативна взаимовръзка“ на правните последици на двете сделки – завещанието и договора за издръжка и гледане. Поради това се поддържа, че е налице доказателство, за чието събиране не е настъпила преклузия по посочените по-горе причини /служебното задължение на съда да следи за наличието на правен интерес от предявения иск/ - завещанието от 16.02.10г., което е приложено по ДП № 406/2020г. на ОД на МВР-Варна. Отправеното искане до настоящия съд е да се изиска цитираното завещание от 16.02.10г., приложено по посоченото досъдебно производство.

Отделно от това се поддържа, че решението на ВОС в обжалваната му част е неправилно, тъй като изслушаните заключения на комплексните психиатрични и психологични експертизи не са основани на събрания по делото доказателствен материал и направените от експертите заключения не кореспондират с писмените и гласните доказателства по делото, а съставляват общи теоретични медицински твърдения относно характера на заболяването на завещателката и обикновеното му развитие. Допълва се, че показанията на свидетелите, ангажирани от ищцовата страна са били тенденциозни, тъй като самите те имат интерес от унищожаването на завещанието от 12.08.16г. Поради това и съдът не е бил длъжен да възприема заключенията на вещите лица на осн. чл. 201 от ГПК.

Сочи се, че са налице и допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд, тъй като не е било уважено искането на ответника да бъдат разпитани още двама свидетели след изслушване на заключението на повторната комплексна експертиза, чийто впечатления за състоянието на В.А.

са били непосредствени и то за периода от м. 08.16г. до м. 02.2017г. – д-р В.Х., управител на дома, в който е била настанена А. и нотариус Р.Р. рег. № 104 на НК, от гр. София, заверила подписа на А. върху пълномощното от 06.02.17г. Отправено е до въззивния съд искане за допускане до разпит на посочените свидетели за посочените факти – че В.А. към посочения момент на 2016г. е била способна да разбира и да ръководи действията си.

Претендира се отмяна на решението в обжалваната му част и отхвърляне на предявения иск, ведно с присъждане на разноските за двете инстанции.

В предвидения срок е депозиран отговор на въззивната жалба, ведно с направеното □ допълнение с уточняващата молба, подаден от И.Г. В.-К. от гр. Добрич чрез адв. Сн. Л. от АК-Варна. Въззивната жалба е оспорена като неоснователна. Направен е анализ на писмените доказателства по делото, вкл. и тези, съставляващи част от приобщената по делото прокурорска преписка № 15263/16г. по описа на ВРП /пр. № 436000-8942/16г. на II РУ на ОД на МВР-Варна/, от които може да се установи, че към м. 08.16г. и м. 09.16г. В.А. изключително под въздействието на ответника е подписвала попълнени от други лица документи. Изложени са и подробни съображения защо съдът правилно е кредитира заключенията на вещите лица по медицинските експертизи. Споделя се становището на първоинстанционния съд, че доказателственото искане на ответника за разпита на още двама свидетели е било преклудирано, тъй като страната е имала възможност да иска разпита им още с отговора на исковата молба, а не по повод заключението на повторната комплексна експертиза. Освен това на практика чрез свидетелски показания се цели опровергаване на експертно становище. Счита се, че за ищцата е налице правен интерес от предявения иск, тъй като тя е законна наследница на починалата завещателка В.А.. Освен това е налице и стабилен съдебен акт, който обвързва със сила на пресъдено нещо, вкл. и ищцата на осн. чл. 298, ал. 2 от ГПК, че договорът за издръжка и гледане е развален по съдебен ред с влязло в сила решение. Именно поради това, че сключването на този договор за издръжка и гледане по отношение на апартамента в гр. Варна е станало след съставянето на завещанието от 2010г., то последното на осн. чл. 41 от ЗН следва да се приеме за отменено, независимо от връщането на имота в патримониума на завещателката след решението по гр.д. № 1880/16г. на ВОС.

Счита се, че с наведените правни твърдения с уточняващата въззивната жалба молба, ответникът предявява чужди права – тези на Д.Н.. Наред с това наличието на твърдения, че В.А. не е била способна да завещава /както и да подава исковата молба през м. 08.2016г./, то се счита, че е налице признание на иска по настоящото дело от ответника. Претендира се потвърждаване на решението и присъждане на разноските по делото. Противопоставя се на допускането на доказателствата, посочени във въззивната жалба.

Въззивната жалба е била подадена в срок и констатираните от администрацията нередовности са били отстранени след връщането на делото от въззивната инстанция. Поради това същата е допустима и делото следва да бъде внесено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Първоинстанционното решение не е било обжалвано и поради това е влязло в сила в частта, с която е бил отхвърлен предявеният от ищцата против ответника иск по чл. 42, б. „б“ от ЗН, вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН за прогласяване нищожността на пълномощното от 12.08.16г. поради неспазване на формата като ненаписано и неподписано от завещателката В.И.А..

Доказателствените искания на въззивника съдът намира за неоснователни, тъй като от една страна искането за разпита на посочените свидетели е можело да се извърши още с отговора на исковата молба или най-късно в първото по делото с.з., а от друга страна - разпита на нови свидетели за посочените факти не са необходими; посоченото завещание от 2010г. пък се явява неотнормимо към предмета на настоящото производство, вкл. и относно преценката за наличието на правен интерес у ищцата от предявените искове, тъй като наследникът по закон има правен интерес да атакува като нищожно/унищожаемо всяко завещание на своя наследодател, което не е в негова полза.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на въззивника БР. Д. Л. за:

- допускане до разпит при условията на призоваване на свидетелите д-р

В.Х., управител на Първи частен дом за стари хора „Буона Вита“, гр. София и нотариус Р.Р. рег. № 104 на НК, от гр. София;

- изискване на завещание от 16.02.10г., съставено от В.И.А., което е приложено по ДП № 406/2020г. на ОД на МВР-Варна;

Внася делото в открито с.з. на **15.12.21г. от 10.15ч.**, за която дата и час да се призоват страните чрез процесуалните им представители.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____